

MEDEDELINGEN van de

Oudheidkundige Kring „Rheden-Rozendaal”



SECR.: E. J. KRUIJSWIJK JANSEN

HOGESTRAAT 7

DIEREN

TELEFOON 08330 - 4692

nr. 51.

DE OUDHEIDKUNDIGE KRING „RHEDEN - ROZENDAAL”
organiseert in samenwerking met de afdeling
Dieren van DE VERENIGING TOT BEVORDERING DER
BIJENTEELT IN NEDERLAND

op DINSDAG 21 NOVEMBER 1972 om 8 uur
in Café DE KLOK, Lagestraat,
hoek Doesburgsedijk te D i e r e n
E E N L E Z I N G met lichtbeelden

Onderwerp: Bijenteelt door de eeuwen heen

Spreker: dhr. H.G. Maagendans te Arnhem.

T o e g a n g v r i j !!!!!

Café De Klok (ingang Lagestraat) ligt vlak
bij het G.T.W.-busstation te Dieren.
Wie per trein reist slaat, uit het station
komend, rechts af en gaat bij de overweg
linksaf de Hoflaan in. De weg voert dan
recht op Café De Klok aan.

- ANTWOORD OP WEERWOORD

----- door J. Rinzema

De laatste alinea's van het weerwoord van de heer Kerkkamp (Mededelingen maart 1972, no. 50) zijn mij uit het hart gegrepen. Oorspronkelijk had ik zelf mijn kritiek met iets dergelijks willen besluiten. Inderdaad is de naamkunde een uiterst gevaarlijk en glibberig gebied en vereist de betreding ervan een grondige kennis van een aantal andere disciplines, waarvan de taal­kunde zeker niet de minst belangrijke is. En ook dan blijft de grootste voorzichtigheid geboden. Maar juist dit besef heb ik tot dusver zo pijnlijk gemist in K.'s publikaties. Hij gaf zijn "verklaringen" als vaststaande zekerheden en in het door mij gewraakte artikel legt hij zelfs bij voorbaat elke eventuele kritiek van "de philoloog" naast zich neer, omdat die er toch niets van begrijpt. Als K. werkelijk in deze plotselinge geest van bescheidenheid verdergaat dan ben ik over het effect van mijn kritiek al dubbel en dwars tevreden, en hoop ik dat hij zijn belangrijke inventarisatiewerk nog lang mag voortzetten.

In de nu volgende opmerkingen zal ik herhaaldelijk schrijven dat ik niet goed begrijp wat K. bedoelt. Dit is geen goedkope dialectische truc: ik heb echt met de tekst geworsteld zonder er helemaal uit te komen. Ik baseer mij uiteindelijk op wat ik, na zorgvuldig "close-reading", als meest waarschijnlijke bedoeling van de schrijver eruit heb gehaald. Als ik het verkeerd heb moet K. mij maar verbeteren, maar dan wel aan de hand van dit zijn eigen proza.

Onderaan p. 6 geeft K. dan zijn redenen voor het niet gebruiken van oud-engels, nl. (a) het "is minder toegankelijk en (b) ook niet betrouwbaar: de samensteller van de woordenlijst wist evenmin van de samenhang met de cultuur der prehistorie".

Ad (a). Wat bedoelt K. met "minder toegankelijk"? Ik zie maar twee mogelijkheden:

1e. Je kunt er - populair gezegd - moeilijk aankomen. Dit is beestlijst niet waar. De meeste teksten zijn uitgegeven, er zijn glossaria, spraakkunsten met uitgebreide vorm- en klankleer e.t.q. Wie oudengels nodig heeft kan in elke goed voorziene Openbare Bibliotheek terecht.

2e. K. begrijpt er weinig van en kan er dus niet mee uit de

voeten. Dat is geen schande, maar wel een volledige herroeping van zijn tot nogtoe volgehouden stelling dat er haast niets is veranderd in het engels. Als K. met nieuwengels het angelsaksisch al niet eens aan kan, dan bewijst hij zeker de onbruikbaarheid van dit engels als uitsluitend instrument voor de verklaring van nōg ouder westgermaans, waarvan bovendien de specifieke band met angelsaksisch kwestieus is.

Juist hierom was "Middachten" zo'n geschikt objekt voor methodologische kritiek, omdat het diezelfde onbruikbaarheid en onbetrouwbaarheid zo duidelijk aantoonde. Reden (a) behelst dus òf een onjuistheid, òf de erkenning van het failliet van K.'s werkwijze.

Ad (b). Hier heb ik toch even met mijn ogen zitten knippen.

Als ik het goed begrijp staat er, geparafraseerd, zo ongeveer dat woordenlijsten van het oudengels alleen betrouwbaar zijn als ze zijn opgesteld aan de hand van K.'s theorieën, zodat hij ze weer kan gebruiken om zijn theorieën te bevestigen. Ik heb waardering voor de eerlijkheid (of naïviteit) waarmee dit wordt gezegd, maar het kan toch heus niet.

Van "de cultuur der prehistorie" weten we niets af of het is afgeleid uit andere, ons wèl bekende feiten, zoals archeologische, taalkundige e.d. De oudengelse talen en hun woordenschat constitueren zulke feiten, "hard facts", waaraan niet te tornen valt. Als er in onze theorieën over prehistorische culturen enig waarheidsgehalte zit, dan zal dit moeten blijken uit de feiten, maar het gaat niet aan de feiten voor onbetrouwbaar te verklaren, omdat ze niet met onze theorieën kloppen.

In het midden van p. 7 geeft K. op mijn geschrijf enige directe kritiek, die mij alweer niet helemaal duidelijk is geworden. Om te beginnen ben ik niet zeker over wat precies mijn "lesje in historische grammatica" is. Bij nader inzien doet het er ook niet zoveel toe, omdat ik in ieder geval "het bijzondere karakter van diezelfde namen hier" misken. Waarin die miskening bestaat wordt niet nader aangegeven, maar ook dit is minder belangrijk nu ik inderdaad op dat "bijzondere karakter" wel wat te zeggen heb. Tenminste, als ik het goed heb dat de rest van de alinea een uiteenzetting is van dat karakter, anders vaar ik volkomen in de mist.

Het bijzondere karakter van die namen zou dan zijn dat "vele leven als ingvāonismen in onze Nederlandse taal voort". Deze wat dubbelzinnige formulering kan licht een misverstand wekken

dat ik eerst wil uitsluiten.

Inderdaad wemelt het levende nederlands van ingwaeonismen. Geen wonder, omdat in Westvlaanderen en Zuidholland tot vermoedelijk ca. 1000 naast oudnederfrankische ook vroeg-oudfriesse dialecten gesproken zijn, zodat de volkstalen in beide gewesten, waaruit - naast het brabantse - het standaard-nederlands is ontstaan, een sterke "ingwaeoonse" inslag vertonen.

Overigens gaat het hier om het jongere westingwaeoons, anglo-fries, noordzeegermaans of hoe men het ook maar noemen wil, dat wèl het "frankische" nederlands heeft aangetast, maar niet is doorgedrongen in grote gebieden van Oostnederland en Noordduitsland, waarvan de volkstaal oudere ingwaeonismen vertoont.

Moeten plaatsnamen nu (in voorkomende gevallen) ook als zulke levende ingwaeonismen worden beschouwd? Zeker wel als de betrokken woorden ook buiten de plaatsnaam leven in het nederlands.

Als ze daarentegen alleen geïsoleerd in plaatsnamen voortleven zou ik ze, gezien het beperkte functioneren van plaatsnamen in een taal, liever als een soort fossielen zien dan als levende ingwaeonismen. Zo zijn voor mij toponiemen met "zuid-" levende ingwaeonismen, ongeacht hun ouderdom maar niet die op "-muid(n)", want dit woord leeft alleen nog in de volkstaal van een smalle strook langs de kust van Z.Holland.

Dit is trouwens geen kwestie van gelijk of ongelijk, maar van hoe je 't noemt. Waar ik op uit wil is dat K. met zijn uitspraak, gezien de kontekst ("taalverandering"; "niet meer werden verstaan"), deze fossielen op het oog heeft. Derhalve, als hij zegt dat vele plaatsnamen als ingwaeonismen voortleven, beweert hij eensdeels een waarheid als een koe (een plaatsnaam die nog bestaat leeft voort), andersdeels herhaalt hij weer eens zijn onbewezen stelling dat de meeste plaatsnamen ingwaeonismen zijn.

Dat is dus "het bijzondere karakter". In hoeverre misken ik dit nu? In zoverre ik nog steeds niet bereid ben het zonder nader bewijs aan te nemen. De vroeg-middeleeuwse oorsprong is mij hiervoor niet genoeg: namen op -wyler, -ingen, -ingheim, -heim (om maar enkele van de meest voorkomende vroeg-middeleeuwse typen te noemen) hebben niets specifiek "ingwaeoons". Hoogstens kunnen ze naderhand volgens ingwaeoonse klankwetten verderontwikkeld zijn (bv. nieuwfries "Grins" voor "Groningen", met ontronding van -ö- en assiblatie van -g-), maar dat is iets anders. Wel ben ik uiteraard onmiddellijk bereid een toponiem als ingwaeonisme te aanvaarden als dit uit de naam zelf aannemelijk wordt gemaakt (bv. oostnederlands

"Dusschoten/Doeschate", wegens de waarschijnlijkheid van "dus(t)" uit "dunst"; overigens is ook dit toponiem veel jonger dan vroeg-middeleeuws).

Maar ik voel er niets voor om a) a priori alle toponiemen voor ingwaeonismen te houden, b) te stellen dat ze "dus" uit het nieuw-engels verklaard moeten worden, c) ze daarom op de klank af met een nieuwengels woord in verband te brengen en zo te "verklaren", en dan, d) terugkoppelend, triomfantelijk te zeggen: "zie je wel dat het ingwaeonismen waren?"

Kort samengevat komt ons verschil op dit punt hierop neer: K. zegt: dit gebied was vroeger "ingwaeoons" (zijn hypothese of, zo hij wil, theorie), daarom moeten de meeste plaatsnamen, als stammend uit die tijd, ingwaeonismen zijn.

Voor mij is dit het wringen van feiten in een vooropgezette theorie. Ik stel daartegenover: toon mij op taalkundige gronden aan dat de meeste van deze toponiemen ingwaeonismen zijn, dan wil ik aannemen dat dit gebied in die tijd ingwaeoons was (tot op bewijs van het tegendeel).

Tot slot wil ik K. er nogmaals op wijzen dat de ingwaeoons genoemde eigenaardigheden progressief waren en dus juist niet de westgermaanse "oertaal" (p. 7) vertegenwoordigden.

Verder dat van "een normale (etymologische - R.) ontwikkeling" (p. 7) van een woord in een taal over een bepaalde periode alleen achteraf kan worden gesproken, nl. als die ontwikkeling voldaan heeft aan de klankwetten waaraan grote hoeveelheden etymologisch vergelijkbare woorden onderworpen blijken te zijn geweest.

Voor het al of niet optreden van die klankwetten zelf is geen norm vast te stellen: zij zijn onvoorspelbaar. De eventuele normale ontwikkeling is voor K.'s doeleinden dus nutteloos als hij geen kennis neemt van alle klankverschuivingen die het standaard-engels, c.q. het betrokken dialect, sinds de ouden-gelse tijd ondergaan heeft, benevens van de invloeden van buiten. En hiermee zijn we weer terug bij ons begin.

Ik signaleer deze beide uitdrukkingen ("oertaal" en "normale ontwikkeling") hierom, omdat ze de suggestie wekken van een van eeuwigheid gegeven, bijna mythisch "ingwaeoons", dat bij alle ontwikkeling in wezen zichzelf blijft.

"Fouten maken in deze situatie is normaal" zegt K. van zijn werkwijze. Een waar woord, al is het niet zo bedoeld. Want

K. lijkt er nog steeds aan vast te houden dat zijn fout van "Middachten" incidenteel is inplaats van inherent aan zijn methode. Maar met een zo volstrekt ondeugdelijke methode moet fouten maken wel de normale gang van zaken worden. Een eventueel toch nog goede oplossing zou een toevalstreffer zijn. Jammer van deze verspilde energie. Want K. heeft gelijk als hij stelt dat de plaatselijke heemkundige bij het verzamelen en ordenen van het materiaal slecht kan worden gemist. Maar dat betekent niet dat hij het wel alleen af kan en dat deskundigheid wel gemist kan worden.

(DISCUSSIE GESLOTEN. Red.)

Uit het "GROOTBOEK" van de Velpse timmerman Chr. Jansen,
1892 - 1895 door E.J. Kruijswijk Jansen.

Aan de Schuinseweg te Velp (na 1898 Oranjestraat) woonde de timmerman Chr. Jansen. Zijn werkzaamheden beperkten zich echter niet tot het timmeren alleen.

Karweitjes die tegenwoordig meestal door gespecialiseerde vaklieden worden verricht zoals schaatsen slijpen, paraplu's repareren, kleden kloppen, antiek herstellen, elektrische schellen maken, piano's transporteren, klompen maken, klokken maken, putruimen e.d. werden vanzelfsprekend verricht.

Dat blijkt uit het door hem bijgehouden "Grootboek" uit de jaren 1892-1895, nog in het bezit van de familie en mij door de jongste zoon de heer C.J. Jansen te Dieren ter inzage afgestaan. Het boek geeft een goed idee van 'smans werkzaamheden. Tot lering en vermaak vermeld ik een aantal postjes uit het boek met de door de timmerman gerekende prijzen. Men bedenke dat in 1892 het uurloon voor een vakman 16 cent bedroeg, in 1895 was dat 18 cent.

12 maart 1892	Directie van het Post- en Telegraafkantoor: een lessenaar repareren, werkloon 5½ uur	f 0,88
	aan hout, spijkers en plaatjes	f 0,22½
31 dec. 1892	Dames de la Fontaine Schluiter: Garenwinder veranderen	f 0,20

16 jan. 1892	J.C. Jansen: Een slede volgens opgave N.B. Dit betrof een 4-persoons kinder- bakslee door mijn grootvader besteld en beschilderd met winterlandschappen (schr.)	f 7,--
5 maart 1892	H. Baas Becking: Een kleed uitgeklopt	f 0,95
10 sept. 1892	H. van Remmen: Een kruiwagentje repareren Een zaag gevijld	f 0,10 f 0,10
24 dec. 1892	Dames Mähler: Een lamp opgehangen	f 0,15
28 mei 1892	Mr.P.Blussé: Velocipede schoongemaakt en bijgehouden Een matras verstellen, 9 uur	f 3,68 f 1,44
9 juli 1892	Een knopje op een trekpot Een handvat aan een koffijkan	f 0,07½ f 0,20
27 aug. 1892	Een nat element Salmiak Een verbindingsschroef 20 M belledraad Spijkers en krammen Reiskosten Werkloon elektrische schel, 9 uur	f 4,10 f 0,20 f 0,30 f 1,50 f 0,10 f 0,30 f 1,44
23 jan. 1892	J. van Engelenburg: Een paar schaat- sen geslepen	f 0,20
16 juli 1892	H. Veldhorst: Een paraplu gerepareerd	f 0,20
23 april 1892	H. Baas Becking: Voor vracht van in- boedel overbrengen (verhuizen) Voor tolgeld	f 20,- f 1,80
16 april 1892	W.A.Eckstein: Een zuiger in een glazen- spuit	f 0,60
28 mei 1892	Derksen: Een doodkistje	f 3,25
12 maart 1892	H.Gamelkoorn: 2 steelen in een hane- kam (houweel) gemaakt en één bijge- leverd	f 0,50

19 nov. 1892	Van der Bijll & Co, Gasfabriek 34 bommen	f 0,85
2 april 1892	J. Eekhof: Een beltuimelaar	f 0,14
	Een koperen knop a/d voordeur	f 0,17 $\frac{1}{2}$
	Een speld gerepareerd	f 0,10
28 mei 1892	Een bak uit een parapluestandaard geverfd	f 0,20
	Een stok in een parasol gemaakt	f 0,30
29 oct. 1892	Een pop en een broche gerepareerd	f 0,30
24 sept. 1892	H.J. van Kortenhoff: Een waschbord	f 0,50
1 oct. 1892	G. van Voskuilen: Een mutsenraampje gerepareerd	f 0,20
22 apr. 1893	A.M.W. Haan: 4 billardqueën afgekort	f 0,05
6 mei 1893	Billard waterpas zetten en querek vasthangen	f 0,10
8 apr. 1893	Dr. A. van der Willigen: Kinderstoel vernissen	f 0,50
25 nov. 1893	Gebroeders Hansman: Voor het opslaan en het gebruik van hout enz. St. Nicolaastafel	f 1,70
29 apr. 1893	Mej. N.F. van Deïnse: Een sleutelmandje enz. repareren	f 0,25
8 juli 1893	J. Sleddering: 2 flesschenkurkers repareren	f 0,30
4 nov. 1893	Mej. van Boelens: Een plankje op een inmaakpot	f 0,20
18 nov. 1893	Koolmes in orde maken	f 0,10
9 dec. 1893	S. Cohen: Een papierbakje en potplankje op de privaat	f 0,45
23 dec. 1893	J. Copijn: Planten in de kelder bren- gen, $\frac{1}{2}$ uur	f 0,08
26 maart 1894	G.J. Jansen: Een eiken kist met 10 handvaten, 8 schroeven, met katoen be- kleed, met plint (vervolg op pag. 9)	

	(Voor begrafenis van mijn overgrootvader, schr.)	f 30,--
1 sept. 1894	G. Kapelle: Werkloon rijtuigwip, 3 uur	f 0,48
5 jan. 1895	Mej. van Boelens: De rattental repareren	f 0,25
20 maart 1895	Een theestóof gerepareerd	f 0,15
15 juni 1895	Mr. P. Blussé: Een schroefje in de pendule maken, 2 uur	f 0,36
	Een heftje aan een flesschenwasser	f 0,15
16 nov. 1895	Een grafsteentje volgens opgave	f 17,--

Oudere lezers zullen weinig moeite hebben met de voorwerpen die in het boek worden vermeld: velocipede, garenwinder, glazenspuit, beltuimelaar, waschbord, mutsenraampje, sleutelmandje, inmaakpot, papierbakje, potplankje, rijtuigwip, theestóof (wat bommen voor de gasfabriek beduiden snap ik niet, schr.) zijn bekende begrippen.

Voor jongeren is dat anders. Daarom zijn geschriften als dit grootboek van veel belang. En men duikt bij het doorbladeren in een andere wereld met lonen en prijzen, die wij ons nauwelijks kunnen voorstellen.

Ook voor de plaatselijke historicus en de genealoog staan er interessante gegevens in: reparatie en verbouwing van woningen, verhuizing en namen van families en werklui.

Een voorbeeld: Baron van Pallandt van Rosensael liet in 1894 de wasserij (van Van Delden aan de Rozendaalselaan vermoedelijk) verbouwen. Vermeld worden de gebruikte materialen met de prijzen maar ook de namen van de ambachtslieden. De Baron liet de werklui verzekeren tegen ongelukken (kosten f 16,67) en betaalde zelfs de vrije uren uit in de kermisweek (kosten f 4,28).

Het is te hopen dat degenen, die dergelijke archivalia, afkomstig uit familiebedrijven, in hun bezit hebben, die niet wegdoen, maar ze trouw bewaren.

N ò g l i e v e r: dat zij ze afstaan aan de Oudheidkundige Kring, die goede behandeling en voortbestaan garandeert!!!

B I B L I O G R A P H I E v a n H. K E R K K A M P

(supplement III - november 1972)

Oude Jan, relict uit Velpsch verleden, Arnh. Crt. november 1946

Het dagboek van Godron, een koster-schoolmeester te Velp,
voor, in en na de Franse Tijd, Velp, 1971.

Karresporen uit een ver verleden doorploegen de Veluwsche
heide, Arnhemsche Courant, november 1946.

In de eeuwenoude sporen der nomaden, Arnhemsche Courant,
december 1946.

Grenzen van het middeleeuwse Arnhem zijn moeilijk aan te
geven, Arnhemsche Courant, 13 december 1947.

Kroniek van Velp en Rozendaal, Boerenleenbanknieuws, 8e jrg.
no. 437, september 1970.

Artikelen over veldnamen, (titels niet bekend), Liemers
Lantaern, omstreeks 1952.

Schade door vreemde troepen op den Roosendael, Mededelingen
Oudheidkundige Kring Rheden-Rozendaal, nr. 49 (oktober 1971)
en nr. 50 (maart 1972).

De Engel, Mededelingen Oudheidkundige Kring Rheden-Rozendaal,
nr. 50 (maart 1972).

Weerwoord, Mededelingen Oudheidkundige Kring Rheden-Rozendaal,
nr. 50 (maart 1972).

: B O E K B E S P R E K I N G . . . :
: :
: :

0 ----- 0

Het dagboek van Godron, een koster-schoolmeester te Velp,
voor, in en na de Franse Tijd,

door H. Kerkkamp. Uitg. N.V. Middenstands-
drukkerij "Mercurius", Velp, 1971 (148 pag. illustraties,
f 16,90).

Ons mede-bestuurslid, de heer H. Kerkkamp, heeft opnieuw een werk het licht doen zien over de historie van zijn woonplaats, in dit geval over het leven van de koster-schoolmeester Theodorus Godron. Over Godron is al vaker geschreven, onder meer in de "Historie van Velp en Rozendaal" en vooral in "Bewogen jaren" van dezelfde auteur.

Aanleiding tot het schrijven van de nieuwe publicatie was het enige jaren geleden ontstane contact tussen de schrijver en leden van het geslacht Godron, waardoor nieuwe gegevens beschikbaar kwamen.

Kerkkamp beschrijft uitvoerig de levensloop van Theodorus, die zijn loopbaan begon te Odijk en die vervolgens naar Renswoude trok. Om zijn prinsgezinde gevoelens werd Godron daar ontslagen, maar, dank zij die gevoelens werd hij benoemd te Velp door de invloed van Assueer Jan Torck, Heer van Rosendael. Tot zijn dood in 1822 woonde Godron in Velp, waar hij "Bewogen jaren" doormaakte en waarover hij schreef in zijn dagboeken. Zo geeft dit boek een goed beeld van het wel en wee der Velpenaren omstreeks de Franse tijd.

Ook over de werkzaamheden, die in die dagen van een schoolmeester werden gevraagd, wordt de lezer goed ingelicht. Hartelijk aanbevolen; zeer geschikt voor SINTERKLAASGESCHENK!

U I T D E L E D E N K R I N G

I n g e s c h r e v e n w e r d e n :

A.W. Feith, Velp	F. Laarman, Aalten
A. de Gunst, Dieren	Mej. J.H. Mensonides, Brummen
Mevr. A. Helmich-Schneider, Velp	H. te Paske, Aalten
Drs. F. van Heusden, Velp	J. Scheerder, Rheden
Hr. en Mv. H. Klein Kranenburg, Velp	J.F.M. Tacke, Velp
	J. Westerveld, Varsseveld

A f g e s c h r e v e n w e r d e n :

Hr. en Mv. van Beijnum-Holwerda, Arnhem
Th. Boon, Zevenaar
Drs. K. Bouwer, Velp
N.F. Cambier van Nooten, Arnhem (overleden)
H. Fernhout, Velp
Mv. A.J. Frek-Hueting, Dieren
J.G.J. Frentrop, Zevenaar

(vervolg op pag. 12)

Mr. C. Gutteling, Velp
Mevr. G.H.M. Harbers-Posselt, Rozendaal
J.B. van der Hoff, Dieren (overleden)
Hr. en Mv. v.d. Hout-v.d. Born, Rheden
H. Jongbloed, Arnhem
G.H. Klomp, Dieren
G. Koenders, Zevenaar
Mej. M.J. Leeman, Weert
Hr. en Mv. Nolen-van Walsem, De Steeg
Mr. C.W. Ritter, Ellecom (overleden)
Hr. en Mv. Sanders-Sybrandy, Dieren
Drs. J.A. Schenk, Aalten
J. van Schie, Dieren
B. Schoenmaker, Zevenaar
M. Talens, Velp (overleden)
E. Timmermans, Hengelo(O).

H E T A A N T A L L E D E N B E D R A A G T T H A N S

---- 4 3 0 ----

De PENNINGMEESTER verzoekt de leden, voorzover zij dat nog n i e t hebben gedaan, de CONTRIBUTIE 1972-1973 te betalen door storting op postrekening 1.16.42.91 t.n.v. de penningmeester van de Oudheidkundige Kring, Hobbemastraat 4, Arnhem.

N.B. De contributie bedraagt nog altijd f 5,-- per persoon, (voor jeugdleden f 2,--). Dat is in deze dure tijd een bijzonder laag bedrag en aan verhoging zal in de toekomst niet zijn te ontkomen. De penningmeester vraagt U met aandrang NU REEDS een VRIJWILLIGE VERHOGING toe te passen!

+ + + + +

Ons medelid, de heer H. Stam, legt momenteel de laatste hand aan een INDEX van de 50 verschenen afleveringen van de Mededelingen. Het resultaat van zijn werk wordt de leden binnenkort toegezonden.

- - - - -

Er is regelmatig vraag naar OUDE NUMMERS van de Mededelingen. Wie er geen prijs opstelt de afleveringen van het blad te bewaren wordt verzocht ze naar de redactie te sturen om er zodoende anderen een plezier mee te doen.

+ + + + +

+ O N Z E U I T G A V E N ++
+ ++
+ ++
+ ++
+ ++++++

- H. Kerkkamp : De Oude Jan. Geschiedenis van de vroeg-
middeleeuwse kerk te Velp. f 3,--
- H. Kerkkamp : Rozendaal, een heerlijkheid.
2de druk f 3,50
- H. Kerkkamp : Bewogen jaren f 3,50
- H. Kerkkamp : De Van Lennepsmolen uit puin en
as herrezen f 2,25
- Ir.W.D.P.Stenfert : De vreugde van het genealogisch
onderzoek - Drie verwante Dierense
geslachten: Stenfert, Kroese,
Stenfert-Kroese f 3,50
- Drs. C.O.A. Baron Schimmelpenninck van der Oije:
De Engel op Steeg f 5,--
- Banden voor de Mededelingen met ruimte voor ca 20 nummers 3,--

GESCHIKTE GESCHENKEN in d e c e m b e r a.s.!!!!

Te bestellen of af te halen bij de secretaris, Hogestraat 7,
D i e r e n.

Bij toezending per post (buiten Rheden en Rozendaal en naaste
omgeving) worden de verzendkosten in rekening gebracht.

+ + + + + + + +
+
+ + + + + + + +